Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVII. **Kraków, dnia 20 października 1934.** **Nr. 35.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

ACH, TO RADJO . . .

PODATEK.

Motto: ...Prawo do zniżonej opłaty radjofonicznej w wysokości 12 zł. rocznie mają... a) właściciele, posiadacze lub dzierżawcy użytków rolnych, od których nie jest opłacany państwowy podatek gruntowy z zastosowaniem progresji, a którzy nie opłacają również państwowego podatku przemysłowego... b) pracownicy folwarczni, nie należący do kategorji pracowników umysłowych... c) służba domowa, zatrudniona u rolników... (Z ostatniego rozporządzenia p. ministra Poczt i Telegrafu).

Nareszcie delegacja gminy Purchawka Wielka znalazła się przed obliczem starosty. Wójt Mikołaj Grządziel wystąpił przed delegatów i pokłoniwszy się, rzekł:

— Dopraszam się łaski jelemożnego pana starosty, a to wedle tego nowego podatku.

— Jakiego podatku?

— Ano tego, co to na radjuny mają płacić te, co jenszych podatków do tychpór nie płaciły... co to po złotemu na miesiąc... małe gospodarze i fornale...

— To nie jest żaden podatek, tylko dobrowolna opłata za radjo... kto sobie chce założyć, to założy...

— Przecie, że dobrawolna... — zawołała chórem delegacja — każdy wie... rychtyk...

— No, więc o co wam chodzi?

— Ano, wedle tego podatku... wedle niby tej dobrawolnej opłaty... żeby nom jelemozny pan starosta pozwolił radjuna nie zakładać. Pieruny to będzie ściugało, mysy się w tem będą lęgły... gdzie toto zakładać... w zimie człowiek śpi w stojni na wyrku... w lecie w stodole...

— No więc nie zakładajcie. Kto nie chce, może nie zakładać. Przecież to jest rzecz dobrowolna.

Delegaci poczęli się drapać po głowie i spoglądać niepewnym wzrokiem.

— To tyż to — rzekł wreszcie Mikołaj Grządziel — że to dobrawolnie...

— Więc cóż z tego?

— To myby chcieli, proszę jelemożnego pana starosty, żeby może ten radjon odsiedzieć, abo co? Bo gdzie toto zakładać? Pieruny to będzie ściungać...

— Przecież wam mówię, trzeci raz powtarzam, że opłata jest dobrowolna!

Długo patrzyli po sobie delegaci, wreszcie Mikołaj Grządziel bąknął:

— Ano, wkiej dobrawolnie, to niema co. Chodźwa chłopcy. Trza radjuny zakładać...

X-x

ECHA.

WARTO PRZYPOMNIEĆ...

W związku z aresztowaniem zastępcy dyrektora departamentu podatkowego, warto przypomnieć jego artykuł, zamieszczony w zbiorowem dziele pod redakcją obecnego prezydenta miasta Warszawy, p. Starzyńskiego, „5 lat na froncie gospodarczym“. W artykule p. t. „System podatkowy i jego reforma“ p. Michalski atakował ostro komisje szacunkowe, które jego zdaniem nie mogą spełnić swego zadania z powodu złej woli członków komisji i nierównomierności w opodatkowaniu płatników.

> *Komisje — pisze p. Michalski — naogół nie stoją na wysokości zadania, a działalność niektórych członków ma na celu jedynie faworyzowanie poszczególnych jednostek względnie grup płatników. Oddanie akcji wymiarowej w zupełności w ręce urzędników zwiększy ich odpowiedzialność osobistą, wyłączy nieuzasadnione faworyzowanie jednostek i grup oraz usprawni całą akcję wymiarową“.*

Brawo, brawo!

Należy dalej przypomnieć, że w czasie ubiegłej sesji sejmowej, podczas debaty nad nową ordynacją podatkową występowano bardzo mocno przeciwko zniesieniu czynnika obywatelskiego w komisjach szacunkowych. Jak zwykle jednak pogląd p. Michalskiego zwyciężył.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVII. Kraków, dnia 20 października 1934 Nr. 35.

Cena abonamentu:	Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.	Ogłoszenia:
Abonament kwartalny 4 zł	Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43.	Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
„ półroczny 8 zł	Telefon Nr. 132-67	Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
„ roczny 16 zł	Konto P. K. O. Nr. 400.342	Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń		Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
		Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Błp. Maksymiljan Neumann

Kupiectwu krakowskiemu ubyła jedna z najbardziej czynnych organizacyjnie osobistości. Przed kilku dniami zakończył życie we Wiedniu bl. p. Maksymiljan Neumann, przeżywszy lat niespełna 60. Wiedzieliśmy wszyscy, że stan zdrowia bl. p. Maksymiljana Neumanna nie był najlepszy. Ale nie przypuszczaliśmy ani na chwilę, że stan zdrowia Jego jest aż tak zły, aby należało oczekiwać katastrofy. Dlatego śmierć Jego jest ciosem podwójnym. Cios ten przyszedł bowiem nagle i uderzył z całą siłą. Grom uderzył w naszą organizację kupiecką i zmiażdżył jedną z jej najdzielniejszych jednostek.

Słowa te piszemy dla tych wszystkich, którzy bl. p. Maksymiljana Neumanna bliżej nie znali. Bo olbrzymia większość zorganizowanego kupiectwa dobrze wie kim był dla niej bl. p. Zmarły. Stał On bowiem w pierwszych okopach, gdy chodziło o wywalczenie praw dla kupiectwa, zawsze znajdował się na posterunku, gdy chodziło o obronę zagrożonego bytu jednostek lub całości stanu kupieckiego i zawsze jaśniał chwalebnym przykładem i ofiarnością.

Niechże ci, którzy nie mieli sposobności poznać bliżej działalności Zmarłego wiedzą, że blp. Maksymiljan Neumann był długoletnim Wiceprezesem Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców i w tym charakterze położył nieocenione wprost zasługi dla rozwoju naszej organizacji. Był Przewodniczącym Kollegjum Sędziów Polubownych w K. S. K., które ma Mu do zawdzięczenia swój świetny rozkwit i wysokie walory. Był Kuratorem Funduszu Zapomogowo - Kredytowego im. blp. Salomona Banneta przy Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców i na tym — pozornie skromnym — odcinku pracy rozwinął niezmordowaną działalność, czyniąc z instytucji tej poważny instrument samopomocy finansowej kupiectwa.

Nietylko jednak w wewnętrznej pracy organizacyjnej starał się blp. Zmarły przyjść z pomocą kupiectwu. W uznaniu Jego zasług powierzyło Mu Krakowskie Stowarzyszenie Kupców zaszczytną reprezentację interesów kupiectwa na terenie Izby Przemysłowo-Handlowej, w której zasiadał w charakterze radcy przez szereg lat, broniąc godnie i roztropnie interesów kupiectwa. Prócz tej zaszczytnej misji spełniał twardy i odpowiedzialny obowiązek reprezentanta Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców w Komisjach szacunkowych dla podatków dochodowego i przemysłowego.

Aktywna i uciążliwa praca w tych dziedzinach nie absorbowała jednak Zmarłego w zupełności. Jednostka o tak wysokich walorach serca i umysłu znalazła też czas i siły na niesienie pomocy nieszczęśliwym, wyrzuconym przez los poza nawias życia społecznego. Gdy wybuchła katastrofa żydostwa niemieckiego blp. Masymiljan Neumann był jednym z pierwszych, którzy zrozumieli, że nie należy poprzestać jedynie na protestach i załamywaniach rąk, lecz trzeba zorganizować regularną akcję przyjścia z pomocą tym nieszczęśliwym. Dlatego stało się rzeczą jasną, że Komitet Pomocy Uchodźcom z Niemiec w Krakowie złożył do rąk blp. Zmarłego godność Przewodniczącego. Pamiętał również o tych, którzy stracili pracę i nie mieli środków do życia. Gdy w ubiegłym roku ukonstytuował się w Krakowie Żydowski Komitet Pomocy

Bezrobotnym, znalazł się blp. Maksymiljan Neumann w pierwszych szeregach tych, którzy wysiłkami swemi doprowadzili do pełnego powodzenia akcji tegoż Komitetu. Liczne organizacje sieroce i kolonje wakacyjne dla biednych dzieci miały w Nim swego wielkiego obrońcę i przyjaciela.

To też serdeczny żal towarzyszyć będzie na ostatniej drodze doczesnej blp. Maksymiljanowi Neumannowi, a w pogrzebie weźmie tłumny udział całe żydowskie kupiectwo krakowskie, dla którego blp. Zmarły tyle czasu i trudu i serca poświęcił.

Co wiedzieć winien każdy płatnik podatkowy, wnoszący odwołanie od wymiaru podatkowego

Poniżej zamieszczamy wyciąg z nowej ordynacji podatkowej, obowiązującej od 1. X. b. r. dla informacji osób, wnoszących odwołania od wymiarów podatkowych. — Obecnie aktualną jest ta sprawa w związku z doręczaniem nakazów płatniczych na podatek dochodowy. — Przepisy niżej zamieszczone wyjęliśmy z Ordynacji podatkowej Dz. U. Nr. 39 poz. 346 z r. 1934. W najbliższych dniach spodziewanem jest ukazanie się rozporządzenia wykonawczego, które dodatkowo ogłosimy.

Art. 109. § 1. Od wszelkich orzeczeń władz wymiarowych mogą być wnoszone odwołania do władzy odwoławczej, która rozstrzyga ostatecznie.

Art. 110. § 1. Prawo do wniesienia odwołania lub zażalenia służy tej osobie, której orzeczenie lub postanowienie dotyczy.

§ 3. W razie śmierci płatnika przed upływem ustawowego terminu do złożenia odwołania lub zażalenia, prawa te służą jego spadkobiercom w ciągu 60 dni od śmierci płatnika lub w ciągu 30 dni po ustanowieniu zarządu majątku masy spadkowej lub kuratora (art. 49 § 3 i 4).

Art. 111. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w przepisanym terminie ani też prawa władzy do ściągnięcia wymierzonego podatku.

Art. 112. Odwołanie powinno zawierać:

a) imię, nazwisko i adres osoby, odwołującej się,
b) wskazanie, pod jakim względem uważa się orzeczenie za nieprawidłowe i żąda jego zmiany,
c) wskazanie konkretnych zarzutów przeciwko ustaleniom władzy wymiarowej,
d) wskazanie środków dowodowych, które dają możność stwierdzenia prawdziwości przytoczonych w odwołaniu twierdzeń,
e) podpis płatnika lub jego zastępcy.

Art. 113. § 1. Odwołanie składa się na piśmie za pośrednictwem tej władzy, która orzeczenie wydała.

§ 2. Pismo niezatytułowane lub nieprawidłowo zatytułowane ulega mimo to rozpoznaniu, o ile z jego treści wynika, że stanowi ono odwołanie przeciwko orzeczeniu władzy i że płatnik, uważając orzeczenie to za krzywdzące, żąda jego zmiany.

§ 3. Pismo, sporządzone wbrew art. 112, pozostawia się bez biegu. Jeśli pismo nie odpowiada warunkowi art. 112 pkt. b), c), d) i e), wzywa się płatnika do uzupełnienia braków w terminie 7-dmio dniowym. Po bezskutecznym upływie tego terminu pismo zwraca się płatnikowi.

PRAWA PŁATNIKÓW W POSTĘPOWANIU ODWOŁAWCZEM.

Art. 114. § 1. Na poparcie twierdzeń odwołania płatnicy mogą składać wszelkie dowody pisemne, powoływać na koszt własny świadków i biegłych, celem stwierdzenia ściśle określonych okoliczności, oraz przedstawiać do przejrzenia księgi handlowe, gospodarcze, zapiski, notatki, dokumenty, korespondencję itp.

§ 2. Płatnik jednak nie może powoływać się na dowody, których nie przedstawił, mimo, iż był do tego obowiązany bądź z ustawy, bądź na wezwanie władzy skarbowej, z wyjątkiem przypadku, gdy usprawiedliwił niemożność przedstawienia tych dowodów w terminie, wskazanym przez władzę skarbową.

Art. 115. § 1. Gdy płatnik wyrazi życzenie złożenia ustnych wyjaśnień w celu uzasadnienia podniesionych w odwołaniu zarzutów (art. 8), należy go zawiadomić o terminie rozpoznania odwołania przynajmniej na 7 dni przed posiedzeniem komisji lub sekcji odwoławczej pod warunkiem, że przy wniesieniu odwołania uiścić opłatę w wysokości ½% od kwoty spornego podatku, jednak nie mniej niż 2 złote i nie więcej niż 50 złotych.

§ 2. W razie całkowitego lub częściowego uwzględnienia odwołania opłata podlega zwrotowi.

Art. 116. § 1. Odwołanie może być cofnięte pisemnie lub ustnie przez oświadczenie do protokółu.

§ 2. Cofnięcie odwołania, przesłanego już do instancji odwoławczej wymaga zgody instancji odwo-

ławczej i ma moc z chwilą zawiadomienia płatnika o postanowieniu tej władzy, umarzającem postępowaniem odwoławczem.

TERMINY.

Art. 144. § 1. Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego ustawa liczy dany termin.

§ 2. Bieg terminu, wyznaczonego przez władzę skarbową, rozpoczyna się od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia lub postanowienia.

Art. 145. § 1. Terminy, oznaczone na tygodnie, miesiące lub lata, kończą się w dniu, odpowiadającym nazwą lub datą początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było, w ostatnim dniu tegoż miesiąca.

§ 2. Koniec terminu, któryby miał upłynąć w niedzielę lub dzień ustawowo uznany za święto powszechne, przypada na najbliższy dzień powszedni.

§ 3. Oddanie pisma poleconego w polskim urzędzie pocztowym lub telegraficznym, jest równoznaczne z wniesieniem go do władzy skarbowej.

Art. 146. § 1. Terminy do wnoszenia odwołań wynoszą 30 dni.

SPÓŹNIONE ODWOŁANIE.

Art. 117. § 1. Odwołanie, wniesione po terminie bez uzasadnienia opóźnienia, władza wymiarowa pozostawia bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tem płatnika.

§ 2. Przeciwko takiemu postanowieniu służy zażalenie do bezpośrednio wyższej instancji jedynie w razie sporu co do tego, czy odwołanie wniesiono w terminie.

§ 3. Jeżeli płatnik w odwołaniu uzasadni przyczyny wniesienia odwołania po terminie, a wniesienie odwołania nastąpiło przed upływem 7 dni od ustania przeszkody, władza wymiarowa powinna rozpatrzeć merytorycznie (art. 118 § 1) takie spóźnione odwołanie lub przesłać je do rozstrzygnięcia bezpośrednio wyższej instancji, która decyduje ostatecznie, według swobodnego uznania, czy przekroczenie terminu do wniesienia odwołania nastąpiło z ważnych i nieuchronnych przyczyn.

UPRAWNIENIA URZĘDÓW SKARBOWYCH DO ROZSTRZYGANIA ODWOŁAŃ.

Art. 118. § 1. Urzędom skarbowym służy prawo własną władzą rozstrzygać odwołanai od wymiarów podatków w przypadkach, gdy w wyniku uznania odwołania w całości lub części za zasadne zmniejszenie podatku nie przekroczy zł. 300.

§ 2. Uprawnienie to nie dotyczy odwołań w sprawie świadectw przemysłowych.

§ 3. Od wydanego w myśl § 1 orzeczenia urzędu służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania w ciągu 14 dni po otrzymaniu orzeczenia do władzy odwoławczej II. instancji.

ULGI W SPŁACIE ZALEGŁOŚCI PODATKOWYCH.

W Dzienniku Ustaw Nr. 89, poz. 816 z dnia 12 bm. ogłoszone zostało rozp. ministra Skarbu z dn. 20 września b. r., wprowadzające szereg zmian w rozp. z dn. 25 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 731) o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Ważniejsze zmiany, wprowadzone omawianem rozporządzeniem, są następujące:

Jak wiadomo, rozporządzenie z dn. 25 listopada 1933 r. reguluje sposób spłaty powstałych przed dniem 1 października 1931 r. zaległości w państwowych podatkach wraz z dodatkami państwowemi i samorządowemi: gruntowym, od nieruchomości, przemysłowym, dochodowym, majątkowym oraz od spadków i darowizn. Nowe rozporządzenie uzupełnia ten przepis w ten sposób, że „jeżeli podatek spadkowy lub podatek od

darowizn został rozłożony na raty, to postanowienia rozporządzenia z dn. 20 września b. r. mają zastosowanie tylko do tych rat, których termin płatności, wymieniony w ostatniej decyzji, zawierającej zezwolenie na uiszczenie ratami, przypadł przed dniem 1-go października 1934 r. Jeżeli cała należność tytułem podatku spadkowego lub od darowizn, która zalegała w dniu wydania ostatniej decyzji o odroczeniu płatności, została doręczona do terminu, który przypada po dniu 30 września 1931 r., to omawiane rozporządzenie niema zastosowania.

Par. 2 wyliczający daniny komunalne, do których stosowane są analogiczne ulgi, jak w podatkach państwowych, został uzupełniony wyrazami: „jak również do podatku od przedmiotów spadków i darowizn“.

Dalsza zmiana polega na tem, że dotychczas płatnikom, którzy nie posiadają majątku nieruchomego, na którym możnaby zabezpieczyć przypadające od nich zaległości podatkowe, umarzana była z urzędu czwarta część tych zaległości. Obecnie władze skarbowe mogą umarzać $^1/_4$ część tych zaległości na indywidualnie wnoszone i należycie uzasadnione podania.

Pozatem nowe rozporządzenie postawia, że ulgi w sprawie zaległości podatkowych nie będą stosowane nietylko, jak dotychczas, do zaległości, powstałych wskutek jawnej złej woli płatnika, lecz również nie będą stosowane: a) do zaległości w zakresie podatków dla których za podstawę wymiaru służył przychód lub dochód z wolnych zawodów i osobistych zajęć przemysłowych oraz b) do zaległości w zakresie podatków, dla których za podstawę wymiaru służył dochód z kapitałów lub wartość majątkowa tych kapitałów.

Rozporządzenie wprowadza jeszcze szereg zmian, dotyczących umarzania kar za zwłokę, postępowania przy przyznawaniu ulg i t. p. Wchodzi ono w życie z dniem ogłoszenia.

Ulgi podatkowe dla dotkniętych powodzią

Ministerstwo skarbu skierowało bardzo doniosły dla województw dotkniętych klęską powodzi okólnik, upoważniając dyrektorów izb skarbowych do przyznawania we własnym zakresie ulg podatkowych płatnikom, dotkniętych klęską powodzi na terenie województwa krakowskiego, kieleckiego, lwowskiego, warszawskiego, lubelskiego i pomorskiego.

Ulgi podatkowe w formie umorzenia zaległości przyznawane są w podatkach gruntowym, przemysłowym, od lokali, od placów niezabudowanych, od nieruchomości w podatku dochodowym oraz wojskowym, wreszcie w opłatach stemplowych i w nadzwyczajnej daninie majątkowej.

Dyrektorzy izb skarbowych upoważnieni zostali do umarzania bez względu na wysokość kwoty, lub rozkładania na raty z urzędu, lub na indywidualne podania zaległości powstałych w okresie do dnia 31-go grudnia br. w następujących granicach:

Dla gospodarstw rolnych drobnych o obszarze 15 ha, których strata w plonach wynosiła ponad 50 proc. zbioru następuje całkowite umorzenie z urzędu wszystkich zaległości do dnia 31 grudnia br. W wypadku, gdy strata w plonach wynosiła do 50 proc. przewidzianego zbioru, a płatnik nie poniósł straty w innych objektach, następuje umorzenie z urzędu nazwyczajnej daniny majątkowej pierwszej grupy kontygentowej na rok bieżący, oraz 20 proc. podatku gruntowego za bież. rok, gdy strata wynosi do 10 proc. 50 proc. podatku gruntowego, gdy strata wynosi od 10 do 25 proc. i 100 proc. podatku gruntowego, gdy strata wynosi od 26 proc. do 50 proc.

Dla gospodarstw rolnych o obszarze powyżej 15 ha, których straty w plonach wynoszą ponad 50 proc. zbiorów, następuje umorzenie z urzędu podatku gruntowego za rok bieżący i nadzwyczajnej daniny majątkowej pierwszej grupy kontygentowej za rok bieżący. Jeżeli straty wynoszą do 50 proc. następuje umorzenie z urzędu w tej samej proporcji co wyżej.

Dla właścicieli nieruchomości budynków w razie zupełnego zniesienia budynku przez powódź, następuje całkowite umorzenie zaległości powstałych do dnia 1 grudnia. br. W razie częściowego zniszczenia budynku przewidziane jest całkowite lub częściowe umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty miesięcznie, nie przekraczając jednego roku, powstałe do dnia 31 grudnia br. i odnoszące się do tego budynku w zależności od stopnia i zdolności finansowej płatnika.

Dla przedsiębiorst handlowych, przemysłowych

darowizn został rozłożony na raty, to postanowienia rozporządzenia z dn. 20 września b. r. mają zastosowanie tylko do tych rat, których termin płatności, wymieniony w ostatniej decyzji, zawierającej zezwolenie na uiszczenie ratami, przypadł przed dniem 1-go października 1934 r. Jeżeli cała należność tytułem podatku spadkowego lub od darowizn, która zalegała w dniu wydania ostatniej decyzji o odroczeniu płatności, została doręczona do terminu, który przypada po dniu 30 września 1931 r., to omawiane rozporządzenie niema zastosowania.

Par. 2 wyliczający daniny komunalne, do których stosowane są analogiczne ulgi, jak w podatkach państwowych, został uzupełniony wyrazami: „jak również do podatku od przedmiotów spadków i darowizn“.

Dalsza zmiana polega na tem, że dotychczas płatnikom, którzy nie posiadają majątku nieruchomego, na którym możnaby zabezpieczyć przypadające od nich zaległości podatkowe, umarzana była z urzędu czwarta część tych zaległości. Obecnie władze skarbowe mogą umarzać ¼ część tych zaległości na indywidualnie wnoszone i należycie uzasadnione podania.

Pozatem nowe rozporządzenie postawia, że ulgi w sprawie zaległości podatkowych nie będą stosowane nietylko, jak dotychczas, do zaległości, powstałych wskutek jawnej złej woli płatnika, lecz również nie będą stosowane: a) do zaległości w zakresie podatków dla których za podstawę wymiaru służył przychód lub dochód z wolnych zawodów i osobistych zajęć przemysłowych oraz b) do zaległości w zakresie podatków, dla których za podstawę wymiaru służył dochód z kapitałów lub wartość majątkowa tych kapitałów.

Rozporządzenie wprowadza jeszcze szereg zmian, dotyczących umarzania kar za zwłokę, postępowania przy przyznawaniu ulg i t. p. Wchodzi ono w życie z dniem ogłoszenia.

Ulgi podatkowe dla dotkniętych powodzią

Ministerstwo skarbu skierowało bardzo doniosły dla województw dotkniętych klęską powodzi okólnik, upoważniając dyrektorów izb skarbowych do przyznawania we własnym zakresie ulg podatkowych płatnikom, dotkniętych klęską powodzi na terenie województwa krakowskiego, kieleckiego, lwowskiego, warszawskiego, lubelskiego i pomorskiego.

Ulgi podatkowe w formie umorzenia zaległości przyznawane są w podatkach gruntowym, przemysłowym, od lokali, od placów niezabudowanych, od nieruchomości w podatku dochodowym oraz wojskowym, wreszcie w opłatach stemplowych i w nadzwyczajnej daninie majątkowej.

Dyrektorzy izb skarbowych upoważnieni zostali do umarzania bez względu na wysokość kwoty, lub rozkładania na raty z urzędu, lub na indywidualne podania zaległości powstałych w okresie do dnia 31-go grudnia br. w następujących granicach:

Dla gospodarstw rolnych drobnych o obszarze 15 ha, których strata w plonach wynosiła ponad 50 proc. zbioru następuje całkowite umorzenie z urzędu wszystkich zaległości do dnia 31 grudnia br. W wypadku, gdy strata w plonach wynosiła do 50 proc. przewidzianego zbioru, a płatnik nie poniósł straty w innych objektach, następuje umorzenie z urzędu nazwyczajnej daniny majątkowej pierwszej grupy kontygentowej na rok bieżący, oraz 20 proc. podatku gruntowego za bież. rok, gdy strata wynosi do 10 proc. 50 proc. podatku gruntowego, gdy strata wynosi od 10 do 25 proc. i 100 proc. podatku gruntowego, gdy strata wynosi od 26 proc. do 50 proc.

Dla gospodarstw rolnych o obszarze powyżej 15 ha, których straty w plonach wynoszą ponad 50 proc. zbiorów, następuje umorzenie z urzędu podatku gruntowego za rok bieżący i nadzwyczajnej daniny majątkowej pierwszej grupy kontygentowej za rok bieżący. Jeżeli straty wynoszą do 50 proc. następuje umorzenie z urzędu w tej samej proporcji co wyżej.

Dla właścicieli nieruchomości budynków w razie zupełnego zniesienia budynku przez powódź, następuje całkowite umorzenie zaległości powstałych do dnia 1 grudnia. br. W razie częściowego zniszczenia budynku przewidziane jest całkowite lub częściowe umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty miesięcznie, nie przekraczając jednego roku, powstałe do dnia 31 grudnia br. i odnoszące się do tego budynku w zależności od stopnia i zdolności finansowej płatnika.

Dla przedsiębiorst handlowych, przemysłowych

Dochody te należą do kategorji dochodów płynących z zajęcia zawodowego lub zatrudnienia o celach zarobkowych. Należą tu przedewszystkiem wynagrodzenia za roboty na zamówienia, wynagrodzenia za pracę płatną od sztuki, a wykonaną dla potrzeb przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego poza zakładem tegoż (przemysł domowy, chałupnictwo) — następnie wszelkie świadczenia, jakie podatnicy otrzymują ze względu na swoje stanowisko od osób trzecich (dochody woźnych, portjerów, kelnerów, dozorców domowych i t. p. z otrzymywanych datków i napiwków). Takie dochody nie stanowią dochodu z uposażeń i nie podlegają doliczeniu do opodatkowanego wynagrodzenia. Pracodawca nie oblicza od nich podatku ani go nie potrąca.

* * *

Ta część dochodu, która jest przeznaczona na wynagrodzenie kosztów, związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych, nie stanowi dochodu, podatkowi podlegającego. Osoby, nie pozostające w służbie wojskowej, państwowej i samorządowej, a roszczące sobie prawa do uwolnienia od podatku takich wynagrodzeń, które otrzymały na koszty służbowe, powinny na żądanie udowodnić ją sumę z tego wynagrodzenia użyły na koszty, połączone z ich czynnościami służbowemi.

I-szy etap wyborów do Izby Przem.-Handlowej w Krakowie zakończony.

Dnia 14 b. m. przedłożoną została p. Komisarzowi wyborczemu lista kandydatów na radców Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie zarówno z grona przemysłu jako też handlu. Lista ta, obejmująca kandydatury z całego województwa, została uzgodnioną przez Zrzeszenia gospodarcze, a wskutek tej jednomyślności odpadają faktyczne wybory, gdyż inna lista nie wpłynęła. Handel wystawił następujące kandydatury, które obecnie, t. j. 15 października należy uważać za bezwzględnie przeprowadzone:

I-sza kategorja wyborcza

(I. i II. kategorja świadectw przemysłowych).

Kuhn Jan Stefan, Kraków;
Schechter Samuel, Kraków;
Dr. Warzecha Wincenty, Grybów;
Spira Samuel, Kraków;
Kwiatkowski Jan, Kraków;
Dr. Fussmann Józef, Kraków;
Oleksy Rudolf, Tarnów;
Langer Salo, Kraków.

Zastępcy:

Jasiński Leopold, Kraków;
Monderer Feiwel, Kraków;
Dr. Kamberski Mieczysław, Kraków;
Inż. Rosenstock Ignacy, Kraków;
Czech Stanisław, Krosno;
Inż. Lilienthal Józef, Kraków;
Dr. Jasiński Jan, Kraków;
Huppert Joachim, Kraków.

II-ga kategorja wyborcza

(III. i IV. kategorja świadectw przemysłowych).

Czarnecki Czesław, Kraków;
Dembitzer Teodor, Kraków;
Rąb Stanisław, Kraków;
Landau Izydor, Kraków.

Zastępcy:

Węgiel Jan, Chrzanów;
Gottlieb Izydor, Kraków;
Brzozowski Zbigniew, Kraków;
Bieder Adolf, Kraków.

Dalszy etap wyborów do Izby odbędzie się po ustaleniu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu tych Zrzeszeń przemysłowych i kupieckich, którym nadane będzie uprawnienie do delegowania z pośród swych członków przedstawiciela do Izby. Równocześnie podanem będzie jaka ilość mandatów na poszczególne Stowarzyszenie przypada oraz termin wyborów.

POD WŁOS...

NOS I TABAKIERA.

Niechętnie chodzimy wszyscy do urzędów skarbowych, biur meldunkowych, magistratów i innych tego rodzaju instytucyj.

Nie dlatego jednak, że tam zawsze coś musimy płacić, ale poprostu dlatego, że już zgóry wiemy, jak tam będziemy traktowani.

Wiemy naprzykład doskonale, że jeśli przyjdziemy do któregokolwiek z tych urzędów i jeśli powiemy: „Dzień dobry!“, to prawie nigdy nie usłyszymy na to żadnej odpowiedzi. Powiadam „prawie nigdy“, gdyż czasami ktoś może odburknie: „A czego tam...?“

Wiemy następnie, że jeśli się o coś grzecznie spytamy, to w dziewięćdziesięciu wypadkach na sto odpowiedzą nam: „Tu nie jest żadne biuro informacyjne!“

Wiemy dalej, że jak przy wypełnianiu jakiegoś formularza w czemś się pomylimy, to zaraz dają nam odczuć w mniej lub bardziej niegrzecznych słowach, że jesteśmy conajmniej matołami, którzy — o sancta simplicitas! — nie wiedzą czem się różni, powiedzmy, formularz „A“ od formularza „B“.

Wiemy również, że każde nasze krytyczne odezwanie się na temat sprawności działania danej instytucji urzędowej zostanie natychmiast uznane za „obrazę urzędnika w służbie“ i że w konsekwencji będziemy mieli do czynienia z policją, sądami i rozmaitemi karami.

Dlatego więc chodzimy do wszelakich urzędów bardzo niechętnie.

Równocześnie jednak zdajemy sobie doskonale sprawę z tego, że w tych wszystkich biurach siedzą tylko sami hrabiowie i arcyksiążęta, którzy nie mają ani czasu ani ochoty na zajmowanie się publicznością w taki sposób, w jaki onaby sobie życzyła.

Zdajemy sobie również sprawę z tego, że nam nie wypada wymagać od tych wszystkich tak szalenie zapracowanych panów takich głupstw, jak: grzeczność, lub jakie takie przyzwoite obchodzenie się z tą nędzną kastą obywateli, nie będących urzędnikami.

Zdajemy sobie z tego wszystkiego sprawę i nie mamy o to pretensji.

Panowie Urzędnicy! Czy nie uważacie, że zewnętrznym objawem kultury i dobrego wychowania — jest sposób odnoszenia się do ludzi, że urzędnik, reprezentujący Władzę musi swym taktem, inteligencją i zachowaniem dać dowód swej dojrzałości sprawowania urzędu „w imieniu Władzy“.

Niejaki X.

Nekrolog.

Onegdaj zmarł we Wiedniu, po długiej a dolegliwej chorobie

błp. Maksymiljan Neumann

Wiceprezes Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, Przewodniczący Kolegjum Sędziów i Kurator Funduszu Zapomogowo-Kredytowego przy K. S. K.

Ciężko dotkniętej Rodzinie błp. Zmarłego przesyłamy tą drogą wyrazy z głębi serca płynącego współczucia.

Prezydjum i Wydział Krak. Stowarzyszenia Kupców.
Zarząd Kolegjum Sędziów Polubownych przy Krakowskiem Stow. Kupców.
Zarząd Funduszu Zapomogowo-Kredytowego przy Krak. Stowarzyszeniu Kupców.
Personal Biurowy Krak. Stowarzyszenia Kupców.
Redakcja i Administracja „Przeglądu Kupieckiego“.

Kronika.

POŚREDNICTWO PRACY.

Stowarzyszenie Żydowskich Absolwentów W. S. H. w Krakowie poleca zdolne i wykwalifikowane siły z długoletniemi praktykami z pośród absolwentów W. S. H. Zgłoszenia przyjmuje sekretarjat Stowarzyszenia w lokalu przy ul. Stradom 10 (lokal Średniej Żydowskiej Szkoły Handlowej Stow. Żyd. Abs. W. S. H.) w godzinach od 6—8 wieczorem codziennie za wyjątkiem sobót oraz telefonicznie pod Nr. 164-40.

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki”

KWIATEK Z NIWY KARTELOWEJ.

Dyktatura sześciu. — Kartel popiera obcy przemysł. Fabrykant Droste pobiera zasiłek dla bezrobotnych!

„Polski Rynek“ Nr 2 przynosi następujące uwagi: Dnia 1-go czerwca 1934 r. powstał syndykat tektury surowej, stanowiącej najważniejszy materjał do wyrobu papy dachowej, zarówno smołowcowej, jak i bitumicznej. Syndykat obejmuje wszystkie fabryki na terenie Rzplitej i w. m. Gdańska.

Fabryk tych jest 6: Łącki w Warszawie, Romaszkan w Wadowicach, Lamprecht w Sosnowcu, Droste w Tczewie, „Fordon“ w Fordonie i „Danziger Rohpappen u. Papierfabrik Lappin“.

Oczywiście, żaden kartel nie jest klubem i nie powstaje dla pogłębienia życia towarzyskiego. Ma cele czysto materjalne i przywykliśmy do tego, że pierwszym objawem działalności każdego syndykatu jest zwyżka cen. Ale to, na co sobie pzowoliło 6 panów, przekracza wszelkie granice dopuszczalnej swobody przemysłu w regulowaniu cen sprzedażnych. Natychmiast bowiem po utworzeniu kartelu podniesiono cenę z 27 zł. na 43 zł. za 100 kg., czyli o 60 procent. Jak za czasów inflacji! I to bez żadnego uzasadnienia gospodarczego, gdyż surowce wcale nie zdrożały.

Papa dachowa, jako najtańszy i najpospolitszy materjal do krycia dachów oraz izolacji, stanowi bardzo poważną pozycję w kosztorysie budowy domów, zwłaszcza w zakresie drobnego budownictwa mieszkaniowego w razie zatem podniesienia cen wydatnie zwiększy się koszt budowy, co nie pozostanie bez wpływu na rozwój budownictwa w kraju. Polityka kartelowa spowodowała zamknięcie wielu mniejszych fabryk papy dachowej, którym produkcja przy tak wysokiej cenie surowca nie opłaca się; kartel unieruchomił jedną ze swych fabryk (Droste w Tczewie), słowem, przyczynia się wszelkiemi siłami do zwiększenia bezrobocia.

Rzecz charakterystyczna: nie zamknięto przestarzałych pod względem technicznym zakładów, lecz fabrykę wielką, wyposażoną w najlepsze, najbardziej nowoczesne maszyny. Jeżeli kartel miał już koniecznie unieruchomić jakiś warsztat pracy, to — nie najsprawniejszą i największą fabrykę krajową, a choćby mniejszą i mizerną fabrykę gdańską. W obecnym zaś stanie rzeczy, trudno oprzeć się wrażeniu, że **faworyzuje się obcą firmę kosztem polskiej placówki przemysłowej.**

W niezwykle ciężkiej sytuacji postawił kartel fabryki papy, które nie mogą przerzucić zwiększonych kosztów własnych produkcji na konsumenta, gdyż popyt na papę dachową zmniejszyłby się wielokrotnie, zwłaszcza wobec zniżki cen innych materjałów do krycia dachów, (przedewszystkiem dachówki cementowej). To też fabryki te pracują nieraz ze stratą, bądź też... likwidują się.

Zgóry przepraszając Panów z kartelu za niedyskrecję, pozwolimy sobie ujawnić pewną tajemnicę: unieruchomiona fabryka Drostego w Tczewie, której kontyngent ustalono na 180 wagonów rocznie, otrzymuje **za każdy niewyprodukowany mały wagon 10-cio tonowy — 1.000 złotych.** Piękna renta za próżnowanie! Można z jej wysokości wnosić, jak wielki jest zarobek fabryk kartelowych.

Reasumując powyższe, stwierdzamy, że kartel fabryk tektury surowej hamuje rozwój ruchu budowlanego, rujnuje wiele placówek gospodarczych, zwiększa bezrobocie, słowem jest szkodnikiem społecznym.

PRZEDSIĘBIORSTWA W WIĘKSZYM ROZMIARZE WEDŁUG KODEKSU HANDLOWEGO.

Kodeks handlowy nie definjuje pojęcia „przedsiębiorstwa prowadzonego w większym rozmiarze“, a zapowiada określenie tego pojęcia w oddzielnem rozporządzeniu. Ustalenie zaś, jakie przedsiębiorstwa należy uważać za prowadzone w większym rozmiarze, jest ważnem z uwagi na to, że z pojęciem „przedsiębiorstwa w większym rozmiarze“ łączy się pojęcie kupca rejestrowego. Cały szereg zaś ważnych przepisów kodeksu handlowego ma wyłączne zastosowanie do kupców rejestrowych.

Zgodnie z zapowiedzią ogłoszono w Dzienniku Ustaw Nr. 60 z 10 lipca 1934, poz. 515 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 2 lipca 1934 wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, które uzależniło zaliczenie przedsiębiorstwa do kategorji przedsiębiorstwa prowadzonego w większym rozmiarze, od kategorji, do jakiej ono należy na podstawie ustawy z 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 na rok 1932, poz. 110).

I tak za „przedsiębiorstwo w większym rozmiarze“ uważa się:

1) Przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone na podstawie ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw handlowych kategorji I. Z przedsiębiorstw handlowych kategorji II tylko te, których obrót, ustalony ostatniem prawomocnem orzeczeniem Władzy Skarbowej przewyższa kwotę 100.000 zł. w stosunku rocznym.

2) Przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaliczone zostały do przedsiębiorstw przemysłowych kategorji I do V.

3) Przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnem, zaliczone na podstawie ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw przemysłowych kategorji I do V, jeżeli te przedsiębiorstwa uboczne przerabiają ponad 50 procent produktów, niepochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela przedsiębiorstwa, co powinno

być stwierdzone przez właściwą Izbę Rolniczą za rok gospodarczy, poprzedzający zgłoszenie do rejestru handlowego.

4) Przedsiębiorstwa zaliczone w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw przemysłowych kategorji VI do VIII, jeżeli kupcy je prowadzący posiadają zakłady sprzedaży artykułów własnej produkcji, prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych lub kart rejestracyjnych.

Jeżeli przedsiębiorstwo zarobkowe z powodu zwolnienia od podatku przemysłowego nie jest zaliczone do żadnej kategorji, uważa się je za należące do tej kategorji, do którejby było zaliczone, gdyby podlegało temu podatkowi.

Jak należy podpisywać weksle?

Skrócony podpis powoduje odrzucenie weksla w Banku Polskim.

Niejednokrotnie napływają do Banku Polskiego weksle opatrzone skróconemi podpisami kupców nierejestrowanych i osób prywatnych. Weksle takie, podpisane przez akceptanta lub też przez żyrantów pierwszą literą imienia i nazwiskiem lub samem tylko nazwiskiem, powodują znaczne trudności przy ustalaniu osoby wekslowo-zobowiązanej.

W związku z tem należy przypomnieć, iż przepisy Banku Polskiego zabraniają przyjmowania do dyskonta weksli, podpisanych w sposób skrócony z jednym wyjątkiem, o ile idzie o akceptanta, gdy w jego adresie na wekslu wypisane jest dokładnie pełne imię i nazwisko. Natomiast osoby i firmy rejestrowane mogą zawsze podpisywać skrótami według brzmienia rejestru.

Zwraca się uwagę na konieczność dostosowania się do powyższych wymagań, przez co poszczególne firmy będą mogły uniknąć konsekwencyj, jakie pociąga za sobą odrzucanie przez Bank Polski weksli jedynie z powodu niedostatecznego podpisu.

Jakiemi obligacjami

MOŻNA SPŁACIĆ ZALEGŁOŚCI PODATKOWE?

Organizacje gospodarcze zwracają uwagę, że obligacjami (dawniej zwanemi listami) 5-procentowej Państwowej Renty Ziemskiej i Skryptami Dłużnemi Skarbu Państwa mogą spłacać powstałe przed dniem 1-go października 1931 r. zaległości w podatkach: gruntowym, dochodowym, majątkowym, spadkowym i od darowizn (wraz z 10-procentowym dodatkiem, karami za zwłokę i opłatami egzekucyjnemi (ci podatnicy, którym przysługuje lub którzy otrzymali wynagrodzenie ze Skarbu Państwa za grunty, przyjęte na rzecz państwa w tych obligacjach. Obligacje 5-procentowej Państwowej Reny Ziemskiej będą przyjmowane na spłaty zaległości według kursu urzędowego, zaś Skrypty Dłużne Skarbu Państwa według ich wartości nominalnej.

Ponadto podatnicy, którzy wykażą, że oni lub ich spadkowcy otrzymali obligacje 5-procentowej Państwowej Renty Ziemskiej tytułem wynagrodzenia za nieruchomości, przymusowo od nich wykupione, lub też jako spłatę ich wierzytelności w wyniku przeprowadzonego przez sąd rozdziału wynagrodzenia za te nieruchomości mogą zawsze płacić podatek od spadków i darowizn oraz majątkowy temi bligacjami, przyczem obligacje te będą przyjmowane według ich kursu urzędowego.

Obligacjami 3-procentowej Państwowej Renty Ziemskiej mogą spłacać wszelkie zaległe, bezpośrednie podatki państwowe oraz podatek od spadków i darowizn, których termin płatności upłynął przed dniem 1 stycznia 1933 r. wszyscy podatnicy, przyczem obligacje te będą przyjmowane na spłatę rzeczonych zaległości według ich wartości nominalnej. Ponadto płatnicy, którzy wykażą, że oni, lub ich spadkobiercy otrzymali obligacje 3-procentowej Państwowej Renty Ziemskiej tytułem wynagrodzenia za nieruchomości, przymusowo od nich wykupione, lub też jako spłatę ich wierzytelności w wyniku przeprowadzonego przez sąd rozdziału wynagrodzenia mogą spłacać temi obligacjami wszelkie należności z tytułu bezpośrednich podatków państwowych, płatne po dniu 31 grudnia 1932 r. do wysokości połowy tych należności, przy jednoczesnej wpłacie drugiej połowy w gotówce. Podatek jednak od spadków i darowizn wymienieni podatnicy mogą spłacać wspomnianemi obligacjami w całości.

4 i pół % Listami Zastawnemi Państwowego Banku Rolnego, Serji I mogą posiadacze tych listów spłacać powstałe przed dniem 1 października 1931 r. zaległości w podatkach: gruntowym, przemysłowym, dochodowym, majątkowym oraz od spadków i darowizn (wraz z dodatkami państwowemi i samorządowemi) — w całości. Natomiast zaległości z tytułu tychże podatków, płatne w okresie od 1 października 1931 r. do 31 grudnia 1932 r., mogą być rzeczonemi listami spłacane jedynie do wysokości połowy tych zaległości, przy jednoczenej wpłacie w gotówce. Listy zastawne P. B. R. będą przyjmowane na spłatę zaległości według ich wartości nominalnej.

Pod pojęcie zaległości, względnie należności w podatku majątkowym, nie podpadają zaległości wzgl. należności w nadzwyczajnej daninie majątkowej, na spłatę których obligacje 5-procentowej Renty Ziemskiej nie są przyjmowane.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62 Telefon 104-12.